

Hem d'escollir nom per l'Escola!!

S'ha de decidir el nou nom per l'escola!! A continuació us expliquem com es realitzarà la votació del nom i el llistat de noms que s'han seleccionat de tots els rebuts i perquè hem hagut de retirar algunes de les propostes.

Com es farà la votació del nou nom:

Durant la setmana del 26 al 30 de setembre es deixarà al costat de l'urna la papereta de votació, heu de recollir una per infant, en ella veureu que s'ha de escriure el nom de l'infant i que es poden realitzar dues votacions. Per cada votació s'han d'escollir un màxim de 3 noms, la papereta s'haurà de deixar a l'urna que trobareu a l'entrada de l'escola. La votació es tancarà el 30 a les 16:30 que serà quan sobri l'urna per fer el recompte de vots.

Amb aquesta primera votació s'obtindran els 5 noms més votats, amb aquests 5 noms es crearà un altre papereta de votació. En aquest cas només es podrà votar un nom i seguirà sent dues votacions per nen. Aquesta votació es realitzarà la setmana del 3 al 7 d'octubre. En aquest cas la votació es tancarà a les 18 de la tarda durant la festa de benvinguda a l'escola, es farà el recompte en el mateix moment i abans d'acabar la festa sabrem el nou nom de l'escola!!!

Després d'això s'haurà de convocar una reunió on el consell escolar haurà de ratificar el nom de l'escola per enviar al departament d'ensenyament i han d'acceptar el nom.

Paperetes que es consideraran no valides:

A la primera votació

- Si hi ha més de dos paperetes per infant.
- Si hi ha més de tres noms seleccionats per papereta.

A la segona votació:

- Si hi ha més de dos paperetes per infant.
- Si hi ha més d'un noms seleccionat per papereta.

Al llistat final veureu que han desaparegut alguns noms, us expliquem el perquè:

- Aquells noms que fan referència alguna empresa:
 - o Bostik: és una empresa que fa blutack
- Aquells noms que fan relació a personatges que són vius, ""
 - o Neus Català
- Aquells noms que ja fan referència alguna escola o institut, per això mateix estem modificant el nom de La Sagrera:
 - o Rosa Sensat
 - o Narcís Montoriol
 - o Escola La Morera (arbre que es vol plantar)

Llistat de possibles noms:

1. Escola La Bosqueta
2. Escola 30 Passos
3. Escola Celler
4. Escola Oscillum
5. Escola Silè
6. Escola Pont del Treball
7. Escola El Rec
8. Escola Regomir
9. Escola Rec Comtal
10. Escola de l'aigua
11. Escola Font del Gaig
12. Escola Torre de l'aigua
13. Escola Tèxtil
14. Escola La Sardina
15. Escola Burot
16. Escola Masadas
17. Escola Can Mestres
18. Escola Cotonera
19. Escola Biko
20. Escola Joan Puig Elias
21. Escola Abel Martínez
22. Escola La Perona
23. Escola Ictini
24. Escola El trobador
25. Escola Clara Zetkin
26. Escola Martinenc
- 27.

Contents

[Escola La Bosqueta](#)

[Escola 30 Passos](#)

[Escola La Cellerà](#)

[Escola Berenguer de Palou](#)

[Escola Oscillum / Escola Silè](#)

[Escola Pont del Treball](#)

[Escola El Rec / Regomir / Rec Comtal / Escola de l'aigua](#)

[Escola Font del Gaig](#)

[Escola Torre de l'aigua](#)

[Escola Tèxtil](#)

[Escola La Sardina](#)

[Escola Burot](#)

[Escola Masadas](#)

[Escola Can Mestres / Escola Cotonera](#)

[Escola Biko](#)

[Escola Joan Puig Elias](#)

[Escola Abel Martínez](#)

[Escola La Perona](#)

[Escola Ictini / Ictineu](#)

[Escola el Trobador](#)

[Escola Clara Zetkin](#)

[Escola Martinenc](#)

Escola La Bosqueta

Petit ocell que anida a Catalunya.

Es un nom que despren aire de natura i es relaciona amb un ocell petit i cantaire com nostres fills/filles.

M'agrada per això: natura, tendresa i de la terra.

Escola 30 Passos

30 passos era la distància que delimitava el terreny sagrat o Sagrera: un espai de protecció que envoltava les esglésies consagrades de l'època medieval on no s'hi podia dur a terme cap acte de violència.

Escola La Cellera

La Cellera es sinònim de La Sagrera, l'espai de 30 passos que envoltava les esglésies i cementiris que fixen un espai de pau on estava prohibit la violència. Les Celleres o les Sageres esdevenen veritables nuclis permanents d'habitació degut a la seguretat que oferien.

Escola Berenguer de Palou

L'escola es troba al carrer Berenguer de Palou. Que és el nom d'un Bisbe i el primer Canceller Reial Segle XIII, però amb el mateix nom una mica abans va existir Berenguer de Palou (o Palol). És el més antic dels trobadors catalans dels quals conservem obres.

Segle XII. De 8 de les 12 cançons del qual s'ha conservat la notació musical (és l'únic trobador català de qui resten melodies).

Escola Oscillum / Escola Silè

A molts pocs metres de l'escola s'han trobat les restes d'una important vil·la romana datada en el segle II-IV d.n.e. Un nom que fes referència a la Vil·la podria ser una opció.

Per exemple:

L'equip d'arqueòlegs de la vil·la romana va recuperar un fragment d'un relleu de marbre (Un oscillum) que era un element decoratiu que es penjava i es movia per l'efecte del vent. Normalment estava decorat amb elements relacionats amb màscares de teatre o divinitats.

L'equip també ha recuperat un cap d'una escultura del déu Silè (S. II dC.), que juntament amb els caps del déu Bacus i el déu Dionís anteriorment recuperats, formaria part d'un mateix conjunt escultòric relacionat amb el món del vi en el món romà.

Altres noms podrien sortir d'una inscripció trobada amb un nom masculí i un nom femení.

[- -]VS . Q(uinti) . L(ibertus)

[- -]MVS

[- -]A . Q(uinti) . F(ilia)

[- -]TANA

Escola Pont del Treball

L'antic Pont del treball digne, ara desaparegut, va ser construït en 1919 amb un sistema nou que el van convertir en pioner (la utilització del formigó armat i sobretot el sistema de vigues Vierendeel del que el Pont del treball va ser la primera estructura que ho fa servir a l'Estat Espanyol).

Escola El Rec / Regomir / Rec Comtal / Escola de l'aigua

El Rec Comtal és una séquia que recollia les seves aigües d'una zona propera a Montcada i Reixac, reconstruïda al segle X durant el regnat del Comte Mir (Comte Mir 954-966) aprofitant una antiga conducció romana del segle I dC . I que portava aquesta fins al recinte emmurallat de la ciutat de Barcelona. L'escola estarà just situada al costat del seu traçat.

Escola Font del Gaig

Lligat al Rec comtal hi havia al costat de l'escola La Font del Gaig a la Sagrera que va ser enderrocada l'any 2001 i era un dels signes d'identitat del barri.

L'obra en pedra la dissenya l'arquitecte Barcelonès Antoni Rovira i Trias el 1865, arquitecte que presentaria el projecte del "Exemple Barcelonès" i que l'ajuntament va aprovar i va atorgar si bé el govern central va acabar imposant el projecte de l'urbanista i polític l'home de Cerdà.

Escola Torre de l'aigua

Lligat també al Rec hi ha la propera Torre de l'Aigua que és un element hidràulic logat que es va restaurar fa pocs anys. La Torre de l'aigua es va construir el 1849, però no es va posar en funcionament fins a 1853. Aquesta edificació abastia d'aigua potable cases i petites indústries de la zona.

Escola Tèxtil

Una altra opció és un nom vinculat al passat fabril del barri de la Sagrera per exemple just davant de l'escola s'està rehabilitant, per ser un centre cívic, La Torre de la Sagrera que és una edificació de 1875, dins de la tipologia de casa d'indians, d'estil neoclàssic.

Aquest edifici era la casa, segurament dels propietaris o del director de la fàbrica textil "La Española", que en un moment donat va formar part de tot el complex de la Fabra y Coats.

Escola La Sardina

Altre manera seria retre homenatge al record oblidat del procés d'industrialització de la zona a partir d'un element que destaca que és la inauguració d'una fàbrica el 1911 de la pionera de vehicles Hispano Suïssa (potser el nom d'un model de la marca –són números i lletres - o apel·latius com la Sardina un dels seus models més populars). Després va ser la Pegaso.

Escola Burot

Els límits de la Sagrera eren: pel nord Sant Andreu (riera d'Horta - Cal Borni, on hi havia una caseta de burots), fins a la Torre del Fang pel sud (on hi havia un abeurador de cavalls); a l'est el rec Comtal i la via del tren de Madrid-Saragossa- Alacant; i per l'oest la via del tren del nord.

Oficina d'entrada a una població amb un funcionari municipal encarregat de cobrar els drets d'entrada de certs articles. El nom burot tal vegada tingui a veure amb el francès "bureau" oficina, o també és possible que sigui una evolució del significat de burot com a persona indiscreta que podia haver-se d'aplicat despectivament als costumers, sempre odiosos per als vianants.

El burot era el funcionari, municipal o de l'estat que s'encarregava de cobrar els drets d'entrada de certes mercaderies de la ciutat o país i "l'oficina" o caseta on treballava el burot l'anomenaven també burots, les oficines esmentades i el personal que hi treballava a més de cobrar, exercia la vigilància de totes les entrades de la ciutat a la fi d'evitar que ningú introduís mercaderies sense pagar el dret que havien de suportar.

És lògic imaginar que es trobava en llocs estratègics vora dels camins principals, vies a prop de viles i ciutats.

Escola Masadas

Pacià Masadas i Teixidó va ser un reconegut propietari de la Sagrera, diputat provincial entre 1862 i 1871 i senador a les Corts en 1872. El 1877 es va aprovar la urbanització de la plaça per fer-hi el mercat als seus terrenys. El seu nebot, Josep Enric Coll i Masadas, va gestionar amb el consistori la urbanització de la plaça cap a 1876. La desaparició del mercat i una reforma respectuosa amb el tarannà del barri ha deixat una esplèndida plaça porxada.

Escola Can Mestres / Escola Cotonera

L'illa compresa entre els carrers Cortit, Pacífic, Monlau i la placa Masadas, va estar ocupada per una fàbrica dedicada a l'elaboració de cotó filat i de peces per a manufacturar-lo, obra de l'arquitecte Joan Rubió i Bellver, que es va construir entre els anys 1906 i 1907 per encàrrec de la família Canals. Aquesta empresa va girar amb diferents noms: "Tarrats i Canals, Societat en Comandita", "Josep Oriol Canals i Cía.", "Viuda de Josep Oriol Canals i Cía.", "Algodonera Canals S.A.", encara que popularment es coneixia amb el nom de Can Mestres. Va acabar la seva activitat a mitjans dels anys 50 i encara resta dempeus una part de la seva façana que s'ha respectat en la construcció d'habitatges al carrer Monlau.

Escola Biko

L'escola neix el 12 de setembre de 2016 així que podem buscar coses que van passa un 12 de setembre o persones que tenen a veure amb el 12 de setembre.

Per exemple

- El 12 de setembre de 1977 a Sud-àfrica mor torturat l'activista antiapartheid Steve Biko. Peter Gabriel va compondre una famosa cançó Biko que va formar part de la BSO de la pel·lícula Crida Llibertat, dirigida per Richard Attenborough (1987).

Escola Joan Puig Elias

El Col·lectiu Defensem la Pública ens proposa el nom de JOAN PUIG ELIAS, president del CENU (Consell de l'Escola Nova Unificada de la República).

Escola Abel Martínez

Aran CCOO ens proposa el nom d'ABEL MARTÍNEZ, el professor de l'IES Joan Fuster, que va morir agredit per un alumne.

Escola La Perona

A costat de l'escola va haver un dels antics barris de barraques de la ciutat de Barcelona.

El nucli es formà el 1947 i prengué el nom arran de la visita que féu a Barcelona Eva Duarte de Perón aquell any. Fins el 1966 el nombre de barraques no superà les 200, però la desaparició de les del Somorrostro i de Montjuïc hi incrementà la població, que arribà a tenir 1 000 barraques i unes 5 000 persones. La població era majoritàriament gitana. L'any 1985 encara hi havia 55 barraques i una població d'un 400 persones. Un cop desaparegudes les barraques (1989), hom hi construí el parc de Sant Martí.

Escola Ictini / Ictineu

Vinculacions amb el barri:

Va ser un submarí amb finalitats científiques ideat per en Narcís Monturiol i Estarriol, mort el 6 de setembre de 1885 al barri de la Sagrera, aleshores pertanyent a l'antic municipi de Sant Martí de Provençals, annexionat a Barcelona l'any 1897. Monturiol morí al carrer de Provençals, ara anomenat Berenguer de Palou, justament a on està la nova escola.

Monturiol va rebre préstecs econòmics d'industrials del nostre barri i, en no tenir ingressos per a retornar-los, un dels dos submarins Ictíneo va ser desballestat a la Sagrera. Voldríem veure en el nom de la nova escola una recuperació del submarí científic acoblant altra vegada les seves peces tal com els alumnes conformen una escola.

Com a resultat del desmanegament de la nau, dos dels seus ulls de bou varen passar a formar part del museu d'una entitat sagrerenca, el Foment Regional, un dels fundadors de la qual va ser en Martí Molins i Botey, que dóna nom a un dels carrers del nostre barri. Aquestes peces estan actualment exhibides al Museu Marítim de Barcelona.

Coherència amb d'altres noms d'escoles:

Seguiria la línia d'altres centres educatius de la Sagrera que tenen noms relacionats amb el nostre barri: El Sagrer, La Pegaso, El Parc de la Pegaso, Icària.

Potencial del nom:

És susceptible de ser un subjecte de recerca per part dels alumnes. Té vessants científica, d'aventura i d'exploració.

Es pot trobar materialitzat en nombroses reproduccions, fins i tot escultòriques a Barcelona.

Hi ha una nombrosa bibliografia per a totes les edats tant del submarí com de Narcís Monturiol. El submarí Ictini té una iconografia força coneguda.

Versions del nom:

Narcís Monturiol va fabricar dos submarins amb el mateix nom numerats com a I i II. A tots dos els va anomenar Ictíneo. És el terme reconegut pel Termcat.

Ictineu és el nom d'un modern submarí d'exploració anomenat així en homenatge als inventats per Monturiol. Ictini, tot i que no apareix al Termcat, té un ús bastant generalitzat. Possiblement sigui el més fàcil de pronunciar de tots tres noms pels alumnes més joves, però aquest és un criteri pedagògic que desconeixem.

De totes maneres deixem aquest tema terminològic en les seves mans i en les d'aquells i aquelles que coneixen més profundament aquest camp.

Quedem a la seva disposició per a qualsevol comentari o aclariment que vulguin per sobre la nostra proposta.

Escola el Trobador

Com a record de Berenguer de Palou el trobador

Escola Clara Zetkin

Clara Zetkin (1857-1933) fou, a part de mestra, una política alemanya d'ideologia comunista i una activista feminista. Va lluitar pels drets de les dones, com el sufragi femení, va ser una de les fundadores de la Internacional Socialista de Dones, va ser una activista antibelicista durant la I Guerra Mundial, i una ferma opositora al nazisme en els seus últims anys de vida, quan també fou escollida presidenta de l'associació de solidaritat "Socorro Rojo". També va proposar i aconseguir la creació del Dia Internacional de la Dona Treballadora, establert el dia 8 de març en memòria de 129 treballadores mortes a l'incendi d'una fàbrica de Nova York. Va haver d'exiliar a Moscó quan Hitler va arribar al poder, on va morir a l'edat de 76 anys.

Escola Martinenc

Al igual que l'escola Wardorf de Terrassa, els Til'lers, faríem referència a un arbre viu per una escola viva. I a sobre bastant comú a Catalunya